

Царь, придворны и учены треперяхъ предъ оногози който посяше званіето на страшната наука. Такъвзи сжшо страхъ вдъхване и страшныйтъ и скрытоумный Арбакъ. Славата и открытіята му бѣхъ познаты тогасъ на сичкытъ копто са занимавахъ съ магіята. Нѣкой отъ тѣхъ му бѣхъ съвременници и го почитахъ като употреблявахъ не истинното му и извѣстно име. Приписахъ му една потайна наука и въ продълженіето на много време Греція и въ поселеніята на источнытъ брегове той носяше названіето Меркурій *съ ошениыя полсъ*. Хитрытъ му кознетворства и прочутата му мъдрость ся поменувахъ въ разны книги намѣрены между *опытытъ на любовнытъ итъ искусства*, копто ревностно но не и безъ голѣмъ страхъ изгорихъ въ Ефесъ послѣдователтъ на Христіанството и тѣй лишихъ насъ днесъ отъ доказателството на сатанииската гениалность.

Арбакъ немаше друга совѣсть освѣнь остроуміето си, правственнытъ законы не го плашахъ. Като гледаше на тѣхъ като на чловѣческо изнамѣрванье за обуздаванье само на простолудіето, той мысляше че заради высокытъ си познанія имаше право да е погорень отъ туй простонародіе: «Ако чрезъ остроуміето си можд да

на туй отъ духа на епохата му и отъ обстоятелствата на рожденіето му. Характертъ му принадлежи на описванытъ години. И отъ най-напрѣдъ азъ си предполагахъ да развѣж повече неговытъ притезанія на магіята и да запознаж читателя съ разнытъ тайности на тогашната шарлатанска тѣзи наука, но характертъ на Арбака ми са показа по интересель и поради туй трѣбаше да напуснж описаніето на по голѣмата часть на магическото искусство, на което коварствата и шарлатанствата може съкій днесъ, благодареніе на усъвършенствованіето на чловѣческытъ познанія, да ги разумѣ само чрезъ собственото си разсежданье. Арбакъ, какъто го азъ създадохъ, е остроумень и нема нужда да прибѣгва съка минута на нитрыгытъ и вещественны средства за да вдѣхва ужасъ. А тука азъ описахъ послементарнытъ и по простытъ тайности на магическото искусство като изоставихъ подробности, и туй бѣ доста за да са познае остроуміето на Египтянина.

А вѣщцата на тората Везувій която подирь малко ще са поевни на сцената, магінтъ и любовнытъ билкы, навидыгъ ѱ и пещерата ѱ, сичко туй свойственно и на съвернытъ народы какъто и на народа на поѣстьта ми. Ученыйтъ читатель ще си припомни тука една друга вѣщцата въ *златото магаре* на Апулія описана; за не свѣдушытъ латинскій зыкъ препоручавами сполученія Англійскій преводъ на Тайлора на прекрасныя романъ на Апулія. На Италянскій зыкъ има четири разны превода на сжція романъ.